

Bogdan Dumitrache • Mihail Udroi

Teste grilă recapitulative

Drept civil • Drept procesual civil

Drept penal • Procedură penală

Cuprins

Teste grilă recapitulative	1
Testul nr. 1	3
Testul nr. 2	26
Testul nr. 3	49
Testul nr. 4	73
Testul nr. 5	98
Răspunsuri și explicații.....	123
Testul nr. 1	125
Testul nr. 2	160
Testul nr. 3	194
Testul nr. 4	231
Testul nr. 5	269

Testul nr. 1

Drept civil

1. **În cazul unui contract de locațiune încheiat, în formă autentică notarială, pe durată determinată, la data de 10 septembrie 2011:**
 - a) locatorul poate declanșa procedura de executare silită în vederea aducerii la îndeplinire a obligației locatarului de a restitui folosința bunului la expirarea termenului locațiunii;
 - b) modificarea contractului va fi supusă, în privința condițiilor de fond, dispozițiilor Codului civil din 1864, chiar dacă ea survine anterior datei de 1 octombrie 2011;
 - c) locatarul nu poate recurge, spre a pune capăt raporturilor contractuale, la o declarație unilaterală de reziliere pentru lipsa reparațiilor care cad în sarcina locatorului, decât dacă neexecutarea acestei obligații are loc după 1 octombrie 2011.

2. **În cazul în care una dintre părți a fost lipsită de discernământ la încheierea contractului:**
 - a) cealaltă parte va obține anularea contractului numai dacă ulterior încheierii contractului a fost pusă sub interdicție;
 - b) cealaltă parte are dreptul de a nu-și executa propria obligație, dat fiind faptul că nici obligația părții lipsite de discernământ nu s-a putut naște valabil;
 - c) are la dispoziție o acțiune în anulare al cărei termen de prescripție nu începe să curgă mai târziu de 18 luni de la data încheierii contractului.

3. **În ipoteza în care un eveniment pe care părțile îl stipulează, într-un contract unilateral, ca fiind termen nu se realizează la data convenită:**
 - a) obligația devine exigibilă la data stabilită, la cererea oricăreia dintre părți, de instanță, ținând seama de natura obligației, de situația părților și de orice alte împrejurări;
 - b) nu sunt aplicabile dispozițiile legale în materia condiției ca modalitate a actului juridic civil;
 - c) debitorul poate cere restituirea părții de obligație pe care a executat-o de bunăvoie și în cunoștință de cauză.

4. **Atunci când, într-un contract de vânzare, părțile au stipulat, în vederea comunicării declarației de rezoluțiune, un termen de 6 luni, calculat de la data neexecutării obligației, sub sancțiunea pierderii dreptului de a cere sau de a obține rezoluțiunea:**
 - a) forța majoră suspendă curgerea termenului, acesta neputându-se însă împlini mai devreme de o lună de la încetarea cazului de forță majoră;

- 25. Atunci când vine în concurs cu 2 copii dintr-o altă căsătorie a defunctului, soțul supraviețuitor nu poate beneficia:**
- de liberalități neraportabile decât în proporția unei cotații disponibile de 5/8 din moștenire;
 - de liberalități neraportabile însumând un sfert din moștenire;
 - de diferența dintre cotitatea disponibilă aplicabilă în cazul în care soțul supraviețuitor vine la moștenire împreună cu descendenți în linie directă, pe de o parte, și cotitatea disponibilă specială, pe de altă parte, cu excepția cazului în care de această diferență defunctul a dispus prin testament în favoarea copiilor.

Drept procesual civil

- 26. Încheierea prin care, constatând că, după ce a fost majorată suma cerută prin cererea introductivă și, în consecință, i s-a pus în vedere reclamantului, pentru termenul ulterior celui în care s-a luat act de această majorare, să achite diferența de taxă de timbru legal datorată, însă acesta refuză să o achite, instanța dispune continuarea judecății în privința pretenției deduse inițial judecății:**
- nu contravine principiului disponibilității;
 - încalcă principiul contradictorialității dacă măsura continuării judecății în privința cuantumului menționat inițial în cerere a fost dispusă în lipsa reclamantului, chiar dacă pentru termenul la care a fost luată măsura acesta fusese legal citat;
 - este o aplicare a rolului activ al judecătorului.
- 27. În cazul unui conflict de legi în timp, probei cu înscrisuri, în lipsa unei dispoziții tranzitorii cuprinse în legea nouă, i se aplică:**
- în privința modului de administrare, legea în vigoare la data încuviințării;
 - în privința condițiilor de admisibilitate, legea în vigoare la data producerii actului ce urmează a fi dovedit prin înscris, cu excepția cazului în care administrarea probei se face după intrarea în vigoare a legii noi;
 - în privința puterii doveditoare, legea în vigoare la data producerii actului ce urmează a fi dovedit prin înscris, inclusiv în cazul în care, anterior introducerii acțiunii, intră în vigoare o lege care diminuează această putere doveditoare.
- 28. Dacă reclamantul, în calitate de terț și în contradictoriu cu părțile unui contract de vânzare, a introdus o acțiune în constatarea nulității absolute a acelei vânzări, fără a pretinde și restabilirea situației anterioare:**
- nu se va putea opune cu succes, în cazul în care cumpărătorul vinde bunul în timpul procesului, introducerii în proces a acestui din urmă cumpărător, în cazul în care părțile vânzării inițiale solicită o asemenea măsură;
 - nu va trebui să justifice un interes legitim, având în vedere că acțiunea formulată este una în constatarea nulității absolute;
 - acțiunea va fi respinsă ca inadmisibilă, deoarece reclamantul avea la dispoziție calea unei acțiuni în realizare.

50. Hotărârea prin care s-a admis o acțiune promovată în procedura cererilor cu valoare redusă:

- a) are autoritate de lucru judecat provizorie și, pe cale de consecință, este executorie de drept;
- b) poate fi suspendată numai pentru motive temeinice și numai dacă se depune o cauțiune egală cu valoarea contestată;
- c) este susceptibilă numai de apel.

Drept penal

51. Vor fi incidente dispozițiile art. 5 C.pen.:

- a) ori de cât ori se reține existența unei succesiuni de legi penale în timp;
- b) și în cazul în care instanța aplică o măsură educativă care nu era prevăzută de legea în vigoare la momentul comiterii faptei de către autor;
- c) și în ipoteza în care Curtea Constituțională declară neconstituțională o normă de incriminare.

52. La infracțiunea comisivă prin omisiune:

- a) ca și la infracțiunea omisivă proprie, nu este posibilă tentativa;
- b) urmarea imediată poate consta doar într-o stare de pericol ce decurge *ex re*;
- c) desistarea realizată în condițiile legii împiedică aplicarea pedepsei.

53. În cazul infracțiunii simple, unitatea de acțiune:

- a) implică existența unui rezultat unic;
- b) nu implică acte de executare de aceeași natură;
- c) presupune acte de executare omogene material.

54. În cazul în care un hoț pătrunde în timpul nopții în curtea unui imobil, unde ucide cei doi câini de pază ai proprietarului, își însușește o rangă cu care forțează încuietoarea ușii casei și pătrunde în locuință, de unde sustrage un televizor, se va reține:

- a) o unitate naturală de infracțiune;
- b) comiterea a trei infracțiuni în concurs real;
- c) un concurs real format din două infracțiuni.

55. Se va putea reține:

- a) existența concursului omogen ori de câte ori infracțiunile comise sunt stipulate de aceeași normă de incriminare;
- b) întreruperea cursului prescripției răspunderii penale atât pentru infracțiunea scop, cât și pentru infracțiunea mijloc din cadrul unui concurs cu conexitate etiologică, de la data continuării efectuării urmăririi penale față de suspect pentru oricare dintre aceste infracțiuni;
- c) existența unui concurs omogen cu conexitate etiologică.

73. Sunt corecte următoarele afirmații:

- a) în cazul luării de mită pentru a se consuma fapta, folosul patrimonial trebuie să fie întotdeauna determinat în cazul acceptării;
- b) nu se poate reține tipicitatea traficului de influență, dacă primirea de bani nu este urmată de exercitarea ulterioară a influenței pentru îndeplinirea actului;
- c) în cazul dării de mită, spre deosebire de ofertă, promisiunea privește sume de bani sau foloase viitoare.

74. Infrațiunile de serviciu prevăzute de Codul penal¹:

- a) nu au în niciun caz obiect material;
- b) pot îmbraca forma infrațiunii omisive proprii de rezultat;
- c) au întotdeauna un mobil special la variantele agravate.

75. Infrațiunea de fals intelectual (art. 321 C.pen.):

- a) poate fi comisă numai cu privire la înscrisuri oficiale, chiar și printr-o faptă omisivă a unei persoane care are doar studii liceale;
- b) poate fi săvârșită prin orice acțiune de alterare a conținutului înscrisului;
- c) este tipică chiar dacă înscrisul nu a fost emis de un organ competent, atunci când fapta îmbracă forma infrațiunii comisive prin omisiune.

Procedură penală

76. Din reglementarea principiilor fundamentale ale procesului penal rezultă că:

- a) obligația organelor judiciare de a nu se referi la persoane suspectate sau acuzate ca și cum ar fi vinovate împiedică autoritățile publice să difuzeze informații în mod public privind procedurile penale;
- b) funcțiile judiciare au același conținut cu funcțiile procesuale, care este dat de atribuțiile prevăzute de lege pentru organele judiciare;
- c) statul are obligația de a asigura acuzatului dreptul la apărare și de a-i permite să interogheze sau să solicite să fie audiați martorii acuzării.

77. Instanța penală:

- a) va continua să soluționeze acțiunea civilă disjunctă de acțiunea penală după aceleași reguli procedurale ca și în cazul în care aceasta ar fi fost introdusă în fața instanței civile și judecată separat de acțiunea penală;
- b) nu va putea dispune o soluție de admitere sau respingere a acțiunii civile exercitate în procesul penal ori de câte ori moștenitorii părții civile acceptă succesiunea în termen de două luni de la data decesului;
- c) nu poate acorda creditorului subrogat în drepturile părții civile o sumă mai mare decât cea plătită pentru preluarea creanței, pentru diferență cesionarul putându-se adresa instanței civile.

¹ Alegerea variantei de răspuns se va face în funcție de infrațiunile din tematica de examen.

1. b

Răspuns corect: b) – deoarece art. 102 alin. (2) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Codului civil arată că modificarea contractului se face cu respectarea tuturor condițiilor prevăzute de legea în vigoare la data modificării.

Răspunsuri greșite: a) – deoarece natura de titlu executoriu reprezintă un efect al contractului căruia legea îi recunoaște această calitate, or, art. 102 alin. (1) din Legea nr. 71/2011 dispune că efectele contractului sunt guvernate de legea în vigoare la data încheierii contractului. Prin urmare, nu sunt aplicabile contractului încheiat înainte de intrarea în vigoare a Codului civil din 2009 dispozițiile acestui din urmă act normativ, deci nici art. 1.809 alin. (2) C.civ.;

c) – declarația de reziliere reprezintă un mod de operare a rezilierii prevăzut în Codul civil și nereglementat în Codul civil de la 1864, astfel încât, în raport cu art. 102 alin. (1) din Legea nr. 71/2011, care fixează ca lege aplicabilă aspectelor privitoare la încetarea contractului legea în vigoare la data încheierii acestuia, contractului de locațiune încheiat anterior Codului civil din 2009 nu-i sunt aplicabile dispozițiile edictate de acesta privitoare la rezilierea unilaterală [art. 1.552 C.civ., edictat în materia rezoluțiunii și aplicabil rezilierii în temeiul normei de trimitere de la art. 1.549 alin. (3) C.civ.].

2. c

Răspuns corect: c) – în acest sens sunt și dispozițiile art. 2.529 alin. (1) lit. c) C.civ.

Răspunsuri greșite: a) – deoarece, singură, lipsa de discernământ la momentul încheierii actului este aptă, în temeiul art. 1.205 alin. (1) C.civ., să atragă anularea contractului;

b) – deoarece lipsa discernământului este cauză de nulitate relativă, putând fi, în consecință, invocată numai de victimă, iar nu și de cocontractant.

3. b

Răspuns corect: b) – deoarece ipoteza din enunț corespunde dispoziției de la art. 1.420 C.civ., astfel încât vor fi avute în vedere, conform soluției date de acest text de lege, dispozițiile din materia termenului.

Răspunsuri greșite: a) – deoarece este aplicabil art. 1.420 C.civ., iar nu art. 1.415 C.civ., acest din urmă text referindu-se la o ipoteză în care evenimentul avut în vedere de părți este unul sigur, dar data realizării sale nu a fost convenită;

c) – deoarece sunt aplicabile art. 1.420 C.civ. și, pe acest temei, dispozițiile legale în materie de termen ca modalitate a actului juridic civil, deci inclusiv art. 1.414 C.civ., care nu-l obligă pe creditor să restituie ceea ce debitorul, în cunoștință de cauză și de bunăvoie, a plătit înainte de termen.

4. b

Răspuns corect: b) – deoarece formularea clauzei întemeiază calificarea termenului ca fiind unul de decădere. Or, art. 2.548 alin. (1) C.civ., coroborat cu art. 2.548 alin. (3) C.civ., nu permite incidența cauzelor de întrerupere decât în cazul termenului de decădere legat de introducerea unei cereri în justiție, caz străin enunțului, care se referă la o rezoluțiune declarată unilateral (art. 1.552 C.civ.).

Răspunsuri greșite: a) – deoarece formularea clauzei întemeiază calificarea termenului ca fiind de decădere, or, în cazul suspendării termenului de decădere, dispoziția de la art. 2.548 alin. (2) C.civ. stabilește, prealabil împlinirii termenului reluat după încetarea cazului de forță majoră, un termen de 5 zile, iar nu de o lună;

26. a

Răspuns corect: a) – deoarece măsura dispusă de instanță nu este decât o aplicare a art. 36 alin. (2) din O.U.G. nr. 80/2013, astfel încât, fiind în prezența unui temei legal al măsurii continuării judecării cu ignorarea majorării pretenției, nu se poate pune problema că, prin această măsură, s-ar fi încălcat principiul disponibilității ori vreun alt principiu fundamental al procesului civil.

Răspunsuri greșite: b) – deoarece principiul contradictorialității este respectat ori de câte ori judecătorul ia o măsură în prezența părților sau chiar în lipsa lor, dacă, în acest din urmă caz, ele au fost legal citate, conform art. 153 alin. (1) C.proc.civ.;

c) – deoarece măsura instanței, așa cum s-a arătat în răspunsul de la varianta a), este impusă de o dispoziție legală direct aplicabilă, nefiind necesară valorificarea, ca temei al acestei măsuri, a niciuneia dintre îndatoririle impuse în sarcina judecătorului în temeiul art. 22 C.proc.civ., dedicat rolului activ al judecătorului în aflarea adevărului.

27. c

Răspuns corect: c) – corect, art. 26 alin. (1) C.proc.civ. recunoaște ca aplicabilă, și în privința puterii doveditoare a mijloacelor de probă, legea în vigoare la data producerii faptului supus probei.

Răspunsuri greșite: a) – deoarece art. 26 alin. (2) C.proc.civ. arată că administrarea mijloacelor de probă este supusă legii în vigoare la data administrării. Prin urmare, dacă legea nouă tace în privința modului de administrare a probei cu înscrieri, dispozițiile sale sunt, sub acest aspect, aplicabile, iar nu cele ale legii vechi, adică ale legii care, la data încuviințării probei, erau în vigoare;

b) – deoarece art. 26 alin. (1) C.proc.civ. nu distinge, atunci când indică drept lege aplicabilă în privința condițiilor de admisibilitate, legea de la data producerii faptului supus probei, după cum administrarea probei se face înainte sau după intrarea în vigoare a legii noi în materia condițiilor de admisibilitate a probei respective.

28. a

Răspuns corect: a) – deoarece, în aplicarea art. 39 alin. (2) C.proc.civ., dar și a art. 78 alin. (2) C.proc.civ., chiar dacă instanța, în raport cu capătul de cerere vizând restabilirea situației anterioare, ar pune în discuția părților necesitatea introducerii terțului dobânditor, în absența căruia o asemenea pretenție nici nu ar putea fi judecată pe fond, reclamantul are dreptul să se opună, dar poziția contrară a părții adverse este suficientă pentru a atrage lărgirea cadrului procesual.

Răspunsuri greșite: b) – deoarece, potrivit art. 1.246 alin. (2) C.civ., nulitatea absolută poate fi invocată de orice persoană interesată, astfel încât dispozițiile art. 33 C.proc.civ. referitoare la interesul legitim, privit ca o condiție de exercitare a acțiunii civile, rămân aplicabile chiar și acțiunii întemeiate pe o cauză de nulitate absolută;

c) – acțiunea în constatarea nulității absolute este o acțiune în realizare tocmai pentru motivul că tinde să înlăture prezumția de validitate de care se bucură orice contract. Faptul că acțiunea întemeiată pe existența unei cauze de nulitate absolută are, în denumirea ei consacrată inclusiv legislativ, noțiunea de „constatare” nu neagă calificarea ei ca acțiune în realizare, în sensul art. 35 C.proc.civ.

29. a

Răspuns corect: a) – deoarece art. 39 alin. (2) teza a doua C.proc.civ. menționează că instanța, după împrejurări și în funcție de poziția părților, va decide dacă îl va scoate din proces pe înstrăinător. Or, față de situația expusă în variantă, se observă că pârâțul invocă nulitatea absolută a transmiterii dreptului, ceea ce ar exclude soluția scoaterii din proces a înstrăinătorului atât timp cât nu se soluționează

adică în baza art. 782 alin. (1) C.proc.civ. conform căruia competența revine numai executorului judecătoresc de la domiciliul sau, după caz, sediul debitorului poprit;

c) – deoarece, potrivit art. 954 alin. (3) teza întâi C.proc.civ., text aflat în materia sechestrului asigurător, însă aplicabil, în baza normei de trimitere de la art. 971 alin. (1) C.proc.civ., și popririi asigurătorii, comunicarea către debitor a încheierii de soluționare a cererii de înființare a sechestrului asigurător este asigurată de către executorul judecătoresc odată cu luarea măsurii, ceea ce presupune că numai o încheiere de admitere a cererii va presupune comunicarea prin executor, iar nu și o încheiere de respingere a cererii de înființare a sechestrului asigurător.

50. c

Răspuns corect: c) – în acest sens este și art. 1.033 alin. (1) C.proc.civ.

Răspunsuri greșite: a) – deoarece caracterul executoriu al hotărârii de primă instanță este prevăzut de art. 1.031 alin. (3) C.proc.civ., nefiind consecința autorității de lucru judecat provizorii care constituie un efect general recunoscut, conform art. 430 alin. (4) C.proc.civ., tuturor hotărârilor de primă instanță, indiferent de sensul soluției sau de natura procedurii în care au fost pronunțate;

b) – deoarece, potrivit art. 1.033 alin. (2) C.proc.civ., cautiunea care trebuie depusă pentru soluționarea cererii de suspendare a executării hotărârii este de 10% din valoarea contestată.

51. b

Răspuns corect: b) – întrucât, pentru incidența legii penale mai favorabile *antesententiam*, trebuie îndeplinite următoarele **trei condiții**: **1)** succesiunea de legi penale să intervină între momentul comiterii faptei și momentul judecării definitive a infractorului; **2)** toate legile succesive să incrimineze fapta comisă de inculpat (continuitatea incriminării); **3)** legile succesive să incrimineze sau să sancționeze diferit fapta comisă.

Ca atare, în urma stabilirii legii penale mai favorabile, instanța poate aplica o măsură educativă care nu era reglementată în legea veche.

Răspunsuri greșite: a) – întrucât succesiunea legilor penale în timp poate determina incidența dispozițiilor art. 4 C.pen. (în măsura în care prin legea nouă intervine dezincriminarea) ori a dispozițiilor art. 6 C.pen. (în măsura în care legea nouă intervine după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare). Totodată, incidența dispozițiilor art. 5 C.pen. se va reține numai în măsura în care dintre reglementările succesive se poate identifica o lege mai favorabilă;

c) – întrucât, în cazul actelor normative ori prevederilor din acestea declarate neconstituționale ca urmare a soluționării de Curtea Constituțională a unei excepții de neconstituționalitate ridicate în fața instanțelor de judecată (controlul de constituționalitate *a posteriori*), este incidentă aplicarea legii de dezincriminare în condițiile art. 4 C.pen.

În acest sens, în Decizia CCR nr. 651/2018 s-a arătat că „posibilitatea producerii unor efecte specifice dezincriminării unei fapte sau specifice intervenirii unei pedepse mai ușoare decât cea care se execută poate fi generată nu numai de o lege nouă de dezincriminare sau o lege penală mai favorabilă, ci și de însăși o decizie a Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme de incriminare”.

52. c

Răspuns corect: c) – deoarece, față de specificul acesteia, infrațiunea omisivă improprie permite numai cauza de nepedepsire a desistării, nu și împiedicarea producerii rezultatului, fiind necesar ca făptuitorul să își reia obligațiile legale pe care

imediată vătămarea materială sau morală a dreptului unei persoane prin restrângerea exercițiului acestuia ori prin crearea unei situații de inferioritate.

Răspunsuri greșite: a) – întrucât la varianta agravată a purtării abuzive, prevăzute de art. 296 alin. (2) teza a doua C.pen., obiectul material este corpul persoanei asupra căreia se exercită actele de violență;

c) – întrucât doar forma asimilată a abuzului în serviciu are un mobil special – ura de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, orientare sexuală, apartenență politică, avere, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA.

75. a

Răspuns corect: a) – întrucât falsul intelectual poate privi numai înscrisuri oficiale, se poate comite prin acțiune sau inacțiune și nu e necesar ca funcționarul public să aibă studii superioare, acesta nefiind o condiție pentru exercitarea unei funcții publice.

Răspunsuri greșite: b) – întrucât elementul material al falsului intelectual constă în falsificarea unui înscris oficial cu prilejul întocmirii acestuia, fie prin acțiunea de atestare a unei/unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului (infracțiune comisivă), fie prin omisiunea de a insera o/unele dată/date sau împrejurări (infracțiune omisivă proprie). Așadar, falsul intelectual nu poate fi comis prin alterare, care constituie o modalitate a elementului material al infracțiunii de fals material în înscrisuri oficiale;

c) – întrucât autor al falsului intelectual este funcționarul public aflat în exercițiul atribuțiilor de serviciu, care este competent să întocmească înscrisul oficial. În plus, trebuie avut în vedere că, deși falsul intelectual se poate comite prin acțiune sau inacțiune, acesta nu poate fi în niciun caz o infracțiune omisivă improprie, ci numai omisivă proprie sau o infracțiune comisivă.

76. c

Răspuns corect: c) – astfel cum rezultă din considerentele deciziei CtEDO pronunțate în cauza *Barbera, Messegue și Jabardo c. Spaniei* în interpretarea dispozițiilor art. 6 CEDO referitoare la dreptul la un proces echitabil, precum și din art. 10 C.proc.pen.

Răspunsuri greșite: a) – față de dispozițiile art. 4 alin. (3) din Directiva (UE) nr. 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție, care prevăd că obligația autorităților de a nu se referi la persoane suspectate sau acuzate ca și cum ar fi inovate nu împiedică autoritățile publice să difuzeze informații în mod public privind procedurile penale atunci când acest lucru este strict necesar din motive legate de ancheta penală sau în interes public;

b) – întrucât, spre deosebire de *funcțiile judiciare*¹ prevăzute explicit de art. 3 C.proc.pen. în legătură cu atribuțiile pe care le exercită anumite organe judiciare, *funcțiile procesuale de acuzare, apărare și judecată* nu sunt prevăzute explicit de Codul de procedură penală și se referă la poziția procesuală prevăzută de lege nu

¹ Prin Legea de modificare a Codului de procedură penală a fost eliminată funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată și, consecutiv, înlăturate competențele judecătorului de cameră preliminară care exercita această funcție și abrogate dispozițiile referitoare la faza de cameră preliminară. Astfel, corelativ abrogării dispozițiilor art. 3 alin. (1) lit. c) și (6) C.proc.pen., au fost abrogate și dispozițiile art. 30 lit. d) C.proc.pen., art. 54 C.proc.pen. și art. 342-348 C.proc.pen. Evaluarea legalității și loialității urmăririi penale va face obiectul noii etapei procesuale a verificărilor prealabile la judecată în primă instanță [art. 370¹-370⁵ C.proc.pen.].